

Μουσουλμάνων. Όπως δὲν ἔναι, διαφόρος είναι διδάσκαλος. Τὸ περὸν, οὐ μεγαλητέρα φροντίς, οὐ μετάλλου οὐ μόνη φροντίς, πρέπει νὰ ἔναι, νὰ ἐξαγοράσωμεν θεοὺς δυνάμεις ἀδυνάτους νὰ ἐξαγοράσθωσιν ἐκ τῶν ιδίων. Αὖτε πτωχοὶ καὶ ἀποροῦ, οὓς φροντίσωσι καὶ αὐτοὶ νὰ ζήσωσι μὲ τοὺς κόπους των, σκορπίζόμενοι εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ τὰς νήσους, οὐ καὶ στρατεύμενοι κατὰ τοῦ τυράννου, ἵνα σοῦ νὰ φανῇ καὶ δι' αὐτοὺς τύχῃ καλητέρα. Αρκετὴν εὔεργεσίαν τοὺς κάμνετε ἐλευθερόντες αὐτοὺς ἀπὸ χειρὸς Τούρκων, οὐδὲ εἶναι δίκαιον νὰ προσμένωσιν ἄλλο τι κατὰ τὸ παρόν. Οστις ἔχει λογικὸν καὶ δύο χειρας, καὶ δὲν ἔχει πῶς νὰ τραφῇ, εἶναι καὶ τροφῆς καὶ ζωῆς ἀνάξιος.

Περὶ τῶν διποίων μοῦ γχρακτηρίζεις προσώπων, τοὺς ἐγνῶρισκ πρὸ πολλοῦ, καὶ τοὺς ἐζύγιαν καὶ ἔνα πόσον βροχεῖ. Τί θέλεις, φίλε; «Ἄνδρες ἀγαθὸν γενέσθε γχλεπὸν, χειρὶς καὶ ποσὶ καὶ νόφρ τετράγωνον, δινευ ψόγου τετυγμένον,» εἰπέντες ἀπὸ τοὺς ποικιλάς μας. Οἱ τετράγωνοι πάντοι καὶ πάντοτε ἐγεννήθησαν ὅλιγοι· οἱ πλειότεροι εἶναι στρογγύλοι, καὶ κατρακοιλοῦν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ ὅπου τοὺς κινήσῃ οὐ τύχη, οὐ διοπούσι τοὺς φυσίσῃ τοῦ ιδίου συμφέροντος ὁ ἀνερος. Δὲν βλέπεις τι γίνεται εἰς τὴν Πελοπόννησον;

Τὴν ἐργομένην ἕρδοιμάδα ἐκδίδω τὰ Ἡθικὰ τοῦ Ἀριστοτέλους καὶ τὸν Στρατηγικὸν τοῦ Ὀντσάνδρου. Τὰ Ἡθικὰ τοῦ φιλοσόφου μας σκοπὸν ἔχουν νὰ κάμνωσι τοὺς ἀνθρώπους τετραγώνους· ἀλλ' εἶναι δυνατὸν νὰ καταπαθῇ τοιούτος, διστις δὲν ἐτετραγωνίσθη ἐκ πειδικῆς ὥλικίας μὲ τὴν καλὴν ἀνατροφήν; δισταξώ.

Τὰ Ἡθικὰ ταῦτα τόμοιν ἔνα, καὶ τὸν Ὀντσάνδρον εἰς ἄλλον ἔνα, μὴ δυνάμενος νὰ ὑποφέρω τὴν διαπάνην (τὴν ὁποίαν δὲν ἐπλήρωσα ἀκόμη), μηδὲ τολμῶν διὰ τὰς διατυχεῖς περιστάσεις νὰ τὴν ζητήσω ἀπὸ κανένα, ἐπενόησε νὰ τὴν προΐσλω δι' ἐγκυκλίου ἐπιστολῆς πρὸς ὅλους τοὺς ἀπανταχοῦ τῆς φωτισμένης Εὐρώπης. εὐρισκομένους Χίους, μὲ κέρδος αὐτῶν καὶ ζημίαν ἰδιαίτην μου, τὴν διποίαν ὑποφέρω μετὰ γχρᾶς. Λέγω πρὸς αὐτοὺς νὰ λάβωσι κοινῶς 250 σώματα ἀπὸ τὰ Ἡθικὰ καὶ ἄλλα τόσα ἀπὸ τὸν Ὀντσάνδρον εἰς τὴν τιμὴν αὐτὴν τῆς δαπάνης τοῦ τύπου καὶ τοῦ χριστίου, προσθέτοντες εἰς αὐτὴν δὲν 10% σὲν θέλωσι, οὐδὲν τοῦτο δὲν θέλωσι. Εἰς τοικάτην τιμὴν λαμβάνοντες καὶ μοιράζοντες αὐτὰ εἰς τὴν Ἐπτάνησον καὶ εἰς τὴν Γέρον (καὶ προνοοῦντες νὰ μὴ γχρίωσι τίκοτε, ἐπειδὴ δὲν εἶναι τώρας καιρὸς γχρισμάτων), ἐμπορεῦν καὶ γρηγορώτερα νὰ τὰ πωλήσωσι, καὶ πολὺ εὐθηνότερα ἀπὸ ὅτι πωλούνται ἀπὸ τοὺς ἐδῶ βιβλιοπώλες. Φθιαζότη συνήτηκη καὶ εἰς αὐτοὺς θέλεις εἰσθεῖς ἀνχαι-

φιβόλως πλέον ἐπικερδής; παρὰ ζημιώδης, καὶ εἰς ἐμὲ μέλλει νὰ δώσῃ τὴν εὔκολίαν νὰ ἐπιχειρήσω κάμπιαν ἄλλην ἔκδοσιν, ἀν καταδικαθῶ εἰς μακρυτέραν ζωήν. Προσμένω τὴν ἀπόκρισίν των. Τοις σοῦ στείλουν ἀπὸ Μασσαλίαν καὶ ταύτης μου τῆς ἐγκυκλίου τὸ ίσον.

Εὔθυνος ὅταν ἀπολαύσῃς τοὺς συγγενεῖς σου, μὴν ἀμελήσῃς νὰ μὲ τὸ καινωνήσῃς.

Ἐχεις λοιπὸν σκοπὸν νὰ μακρύνῃς τὴν αὐτοῦ διατριβήν σου, ἐπειδὴ ζητεῖς ἐφημερίδα πολετικήν. Εστείλε τὸν Φ. Φουρναράκην εἰς τοῦ Γαλλιάνη, καὶ προσμένω ἀπόκρισιν. Η ἐφημερίδα δύναται μὲ φάνεται διτι εἶναι πολὺ εὐθηνότερα παρότι τὴν νομίζεις.

Ο Φ. Φ. δὲν ἐπέστρεψεν ἀκόμη, καὶ δι ταχυδρόμος μὲ βιάζει νὰ κλείσω τὴν ἐπιστολήν. Μετνε λοιπὸν ἡσυχος διὰ τὴν ἐφημερίδα, ητοις μέλλει κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου νὰ πέμπεται κανονικῶς πρὸς τὸν Αργέντην. Εύτυχε!

Ο φίλος Κ.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ καὶ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ.

Φυλλάδιον 435.

Σελ. 42, ἐπιγρ. Γ. στίχ. 5, γράφε Εδμένες.

Σελ. 43, αὐτόθι., στίχ. 10 — 14, ? Εἰς] Κυπά || ρι] σσον || ? πο[μπή] || ? βασιλίσσες || ? Πτολεμ]αίω, (Σημ. Εἰ μὲν τὰ ἐν στίχῳ 12 — 13 οὗτοι παρὰ τοῦ πρὸ ἐμοῦ ἐκδόντος τὴν ἐπιγραφὴν ταῦτην ἀναπληρούμενα χάσματα (1) ἀπαρτίζουσι τὴν ἀλτηθῆ τοῦ λίθου γραφὴν, ὡς κέμοις συνδοκεῖ, εἰκὸς τότε τὸν 14 στίχον ἀποκρύπτειν τῶν Πτολεμαίων τινά, καὶ ἵσως τὸν Φιλάδελφον, περὶ οὐδὲ τὰ ἐν ἐπιγραφῇ Η. σημειούμενά μοι. Άπορία δ' ἔχει με ἐν τούτοις πῶς παρέλθειν δὲν παταίδευτος ἐμοὶ δὲ πεφιλημένος ἐκδότης καταλέξῃ ἐν τῇ ἐχομένῃ καταγραφῇ τῶν παρὰ Κώσις ἑορτῶν καὶ τὰ ἐν στίχ. 2 Πλοσεδώρια. Οὐμήν ἀλλὰ καὶ ἑτέρα τις, τὰ Θαλέσια, περὶ ής σεσημειώται μοι ἐν τῇ αὐτῇ Η. ἐπιγραφῇ, συγκαταλεκτά ἐστι ταῖς παρὰ Κώσις ἑορταῖς). — στίχ. 20, ? Επί] Δάλιον.

Σελ. 44, ἐπιγρ. Ε. στίχ. 16, Τιμοξέρου. — στίχ. 17, Αδρκωρος. — στίχ. 20, Αλέξανδρος. — στίχ. 28, Λουκιάθου (περιελῶν τὸ sic).

Σελ. 45, ἐπιγρ. Η. στίχ. 6, καιραῖ. — στίχ. 7, τολ. — στίχ. 18, ἐρ στίχ. 9 Αρμάτριον). — στίχ. 23 Leunclov. Jur. — Αύτ. ἐπιγρ. Θ. στίχ. 18, Λόκατρος. — στίχ. 42, μηροῖ.

Σελ. 46, ἐπιγρ. ΙΔ. στίχ. 7, ? Φελ | δωρος.

Σελ. 47, στίχ. 12, ἀρχομένης ηδη.

Σελ. 48, ἐπιγρ. ΚΒ. (κατὰ Βέργυμαννον), στίχ. 7, ἀγανοσάτη.

(1) Ήδε Πανδ. τόμ. ΙΖ' σελ. 430. Σημειεύσθω δέ έτι ή τῶν ἐκῶν ἀπογράφων ἀποστολὴ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Πανδώρας συνεκόρησε τὴν ἐκτυπώσει τῶν τοῦ κ. Σ. Κ. Παντελίδηος. Τῆς δὲ εκτυπώσεως αὐτῶν ή Βρετανίας οὐκέτι ἔχει αἴτιαν, ὡς ἐγγράφαι, διτι μη τὰς τοῦ συγγράμματος ὑλας τὴν περισσεύσην. Σεσημειώται μοι δὲ τοῦτο, ίνα μη ὑπολέποι δὲ φίλος έτι ἐγγιγνόσκων ἐπ τοῦ προτέρου τὴν κατ αὐτοὺς ἔκδοσιν.